

TORONYIRÁNY

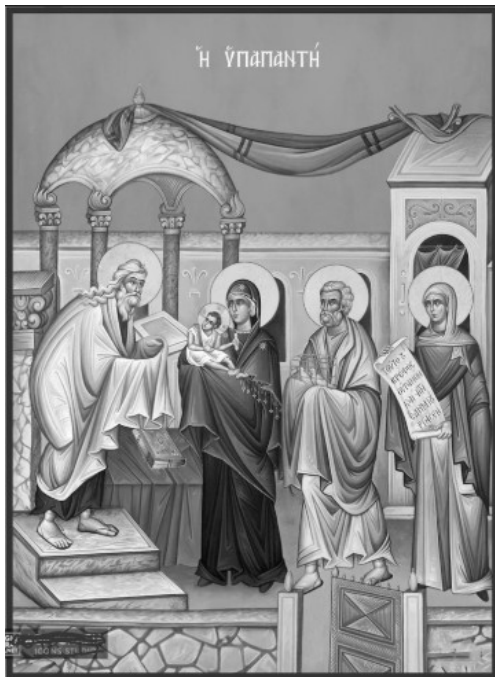
XIX. 5.

2025. február 2.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTEŚITŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Urunk bemutatása (Gyertyaszentelő Boldogasszony)

Jézusnak megvolt az igazi gyermekora és bontakozó élete. Annak ellenére, hogy embersége az örök Fiú megjelenési formája lett, emberi természete mindenben emberi volt. Az isteni személy semmit sem szorított ki emberségéből és nem is pótolta semmit. Emberi értelme éppen úgy bontakozott, mint más gyermeké. Ennek a bontakozásnak megfelelően ismerte fel azt is, hogy ő az Atya Fia, s gyermeki lelkületének megfelelően kereste akaratának teljesítését. Az „Istennek kedve telt benne” kifejezés elővételezése annak, ami majd a Jordán mellett és a megdicsőülés hegyén hangzik el. Jézus életének tehát kezdettől fogva megvolt a megváltói jelentősége. A bűnös emberiség között már itt él valaki, aki a legnagyobb hűséggel és engedelmisséggel néz az Atyára. Hódolata és szeretete ellensúlyozza a világ bűneit. Jelenléte a bizonyítéka annak, hogy az Atya irgalommal tekint a világra.

Gál Ferenc

Az Imaapostolság szándéka

Papi és szerzetesi hivatásokért. Imádkozunk, hogy az egyházi közösségek megértsék azoknak a fiatal embereknek a vágyait és kétélyeit, akik a papi és szerzetesi életre éreznek hívást.

A szentmise olvasmányai

- Mal 3,1-4** Malakiás próféciája a hamarosan érkező Messiásról szól, aki tekintéllyel és igazságosan mond majd ítéletet népe fölött.
- Zsid 2,14-18** Jézus minden tekintetben hasonlónak lett testvéreihez, hogy irgalmas és Istenhez hűséges főpap legyen, és levezekelve a nép bűneit.
- Lk 2,22-40** A gyermek Jézust szülei a mózesi törvény szerint bemutatják a jeruzsálemi templomban.

Bemutatás a templomban

Lukács követi Pál apostolnak azt a tételét, hogy Jézus alávetette magát az ószövetségi törvénynek, mert így akart annak terhetől megszabadítani, és számunkra az Isten gyermekeinek szabadságát megszerezni (Gal 4,5). A templomban való bemutatásról szóló részlet ebbe a keretbe tartozik. A Lev 12,1-8 szerint az asszony a fiúgyermek születése után negyven napig tisztátalannak számított. Ennek leteltével áldozatul be kellett mutatnia egy bárányt, vagy ha szegény volt, egy pár galambot. A gyermekét nem kellett magával vinnie, de ez legtöbbször magától adódott, hiszen az anya csak így tudta táplálni. Lukács ezt a szertartást Keresztelő János esetében nem említi. Ott természetesnek találja, de Jézusnál ez a bemutatás a Fiú első megjelenése volt az Atya házában. Mária pedig a törvény előírásán kívül lelkének érzelmeit is követhette, hiszen gyermekét Istentől kapta, s így igyekezett felhasználni az alkalmat, hogy hálát adjon érte. A szöveg a maga egészében azt mutatja, hogy a bemutatás és a tisztulás szertartása Lukácsnak inkább csak alkalmul szolgál arra, hogy közölhesse a gyermekről szóló tanúskodást. Két prófétai alakot vezet a gyermekhez, Simeont és Annát, akik a Megváltó küldetéséről beszélnek. Simeon igaz és istenfélő ember volt, akit „eltöltött a Szentlélek”. Ez már az apostoli egyház szóhasználatát a kegyelmi adományok megjelölésére. Simeon valamilyen vallási élményben ígéretet kapott, hogy addig nem hal meg, amíg meg nem látja a Messiást. Most a Lélek ösztönzésére jött a templomba, és megélte az ígéret teljesedését. Zakariášhoz és Máriához hasonlóan ő is énekkel ad hálát Istennek ezért a kegyért. Az éneknek, ahogy előttünk áll, már bizonyos egyházi liturgikus íze is van. Úgy látszik, Lukács azt örökölte meg, ami az egyházban, mint emlék és gyakorlat élt. Igazában a fő gondolat már nem Simeon hálája, hanem az, amit Jézusról állít. Ő maga megkapta a kiváltságot, hogy láthatta azt, akit „sok király és próféta szeretett volna látni,” sőt karjába vehette,

tehát békében távozhat el az életből. Isten beváltotta ígérését, az üdvösség szerzője megérkezett. Sőt a szöveg egyszerűen „üdvösségnek” mondja Krisztust, s ebben már kétségtelenül benne van az apostoli egyház reflexiója. A megigazulás révén beöltözünk Krisztusba, az ő életének hordozói leszünk. Számunkra ő az élet, az igazság és az üdvösség. Amennyiben azonosítjuk magunkat vele, annyiban részeseivé válunk megdicsőült életének. Jézus az üdvösség egyetemes forrása: ő a pogányok világossága és az ószövetségi népdicsősége. A hangsúly azon van, hogy Jézus világosságot hoz azoknak, akik eddig nélkülözték az isteni útmutatást és vigasztalást. Itt van valaki, aki megtanít hinni, remélni, szeretni, aki igazi képet ad Istenről, az élet értelméről és az igazságosság érvényesüléséről. Lukács a maga idejében már látta, hogyan teljesedik ez a jövendölés, amely végső fokon nem is Simeon gondolata volt, hanem Izajásé és más régi prófétáké. Mi kétezzer év távolából méginkább látjuk a teljesedést. Jézus egyedülálló tanítása és példája rányomta bélyegét az emberiség szellemi és erkölcsi haladására. A kereszténység abban a meggyőződésben él, hogy valóban isteni világosság váltotta fel azt a tapogatózást, amellyel a népek az örök igazságokat keresték. Jézus egyúttal megmaradt az ószövetségi nép dicsőségének is. Erre Pál apostol is kitér a Róm 9,4-5-ben. Az atyák érdemeit a későbbiek elfordulása nem homályosította el, s különben is Isten nem bánja meg adományait. Jézus istenemberi alakja, tanítása, csodái, halála és feltámadása újdonság volt még az ószövetségi hit számára is. Mária és József saját koruk gyermekei voltak, így ők sem fogták fel egészen a Messiás igazi küldetéséről szóló híradást. Csodálkozásuk azt jelenti, hogy a valóság itt is több, mint amit ők elgondoltak. A sorok közül kiolvashatjuk azt is, hogy az apostoli egyházban Krisztus misztériumát legtartósabban és legmélyebben Mária élte meg. Neki kezdettől fogva látnia kellett, hogy gyermeke az ellentmondás jele. Úgy látszik, hogy József már Jézus nyilvános működése előtt meghalt. Mária tanúja volt annak az ellentétnek, amely Jézus kereszthalálához vezetett, és annak is, amelyet az apostoli egyház az üldözésekben átélt. Ezért Lukács úgy közli Simeon szavait, mintha azok csak Máriát érintenék: „Sokak romlására és feltámadására lesz ő Izraelben, jel lesz, amelynek ellene mondanak, s a te lelkedet is tör járja át.” A nép egy része valóban hitt neki, a másik ellene fordult. Mária tanúja lesz az eseményeknek, s a lelkét tör járja át, hiszen az elvetett és megfeszített Megváltó az ő gyermeke. Ő lesz a Krisztussal való együtt szenvedés példája. A kép egyébként Ez 14,17-re emlékeztet. Mária fájdalomra való utalás csak közbevetés. A következő kijelentés az ellentmondás jelére vonatkozik: Jézus úgy lép fel, hogy előtte a szívek titkos gondolatainak meg kell nyilvánulniuk. Beszédeiben és csodáiban maga az Isten szólította meg az embert, s az embernek döntenie kellett, hogy mit válaszol. A későbbi teológia meg is látta, hogy Jézus működésének ez a jellemző vonása: mindenkét szembesít az Istennel. Ő nem saját véleményét közli, nem elméletet hirdet, hanem úgy áll elénk, mint aki Istent képviseli. Tettei és szavai olyanok, hogy eszünkbe juttatják az Isten előtti felelősséget és az élet értelmének keresését. Akik ezekkel a kérdésekkel nem akarnak foglalkozni, azok is megérezzük, hogy itt nem egészen közömbös tételekről van szó. Emellett Simeon szavait úgy is értelmezhetjük, hogy Jézus maga hozza nyilvánosságra sokak titkos gondolatát. Őt népének elfordulása nem éri váratlanul. A törvényes előírások teljesítése után a szent család Lukács szerint visszatér Názáretbe. Lukács hallgat a napkeleti bölcsek látogatásáról. Helyette Jézus igazi emberségére vonatkozóan tesz megjegyzést: „A gyermek nőtt és erősödött, bölcsesség töltötte be, és Istennek kedve telt benne.”

Gál Ferenc

Nem leszek ideges! (37.)

Második rész

Az ideges vérmérséklet

Jöjjetek hozzám mindnyájan, kik fáradotok és terhelve vagytok és én megnyihílek titeket... és nyugalmat találtok lelketeknek. (Mt 11,28-29)

Menj be a béke birodalmába!

1. Önmagadban ismerd fel minden nyugtalanságod forrását!

b) A beteg én egyik megszemélyesítője a hisztériás ember, aki nem ismer közéletet a rajongó szeretet és ördögi gyűlölet között, akinek cselekedeteit és ítéleteit hangulat és önzés vezérlik, s aki nem igen marad meg az igazság mellett. Senki sem szenved úgy a saját drága énjéért való ideges félelem gátlásai alatt, mint éppen ő, aki minden ellen berzenkedik, ami csak érinteni merészeli. Ez a beteges félelem elnyel benne minden becsületességet, minden lelki tartalmat. Jobbik énje egyáltalában nem érvényesülhet. Fél, hogy elvesztheti, akit szeret, s ez a félelem lángoló szeretetét egy másodperc alatt halálos gyűlöletté változtathatja. Ez a félelem gyakran neurozís, vagy kényszeres állapot képében léphet fel. Ki élhetne ilyen emberekkel békében, ki elégíthetné ki őket, amikor nem tudnak hinni betegségükben és nem tudják önmagukban keresni a hibát!

A hisztériás félelem az ember vérmérséklete szerint az érzelmi világ különböző területein nyilatkozik meg. A kolerikus-szangvinikus emberben kifelé hat éspedig kibírhatatlan féltékenység vagy kicsinyes érzékenykedés formájában, a melankolikusban befelé vonul és gyötrőn töprengésre készíti a különböző ösztön-megnyilvánulások felett, mely azután mind a nemi élet, mind a felebaráti szeretet terén túlzásokba viszi. A hisztéria tág fogalom; megnyilvánulásai a kedélybeli hajlamosság szerint igen sokfélék. Egy közös vonása van a hisztériának minden ideges emberrel: sohasem látja be, hogy rendellenes, hogy beteg, hogy az énjéért érzett félelme életképtelenné teszi és minden balfogásának, vereségének, rossz reakciójának, hamis ítéletének, félreértéseknek ez az oka. Mérhetetlen az ideges-kolerikus ember féltékenysége; azt hiszi, arra született, hogy mindeneken uralkodjon, s mindent, ami útjában áll, ellenszenvvel, rágalommal, elkeseredett harcban akar félrelökni.

Hisztériáról beszélünk, ha valaki például szimulál, hogy mások figyelmét magára vonja. Az ilyen ember görcsökbe, ájulásokba esik, beteg, csak azért, hogy törődjenek vele. A másik nemhez való rendellenes érzéki vonzódás vagy ellenszenv is a hisztéria sajátossága. Szerelem és gyűlölet egyszerre és párhuzamosan lobbanhat fel a hisztériás emberben, aki sokszor hazudik, anélkül, hogy tudná, éspedig azért, hogy saját énjét fenntarthassa. A rendszerint vallásos látomás formájában fellépő érzéki csalódások is hisztériára vallanak; a hisztériás ember ezzel is kicsi személye köré kívánja vonni a közfigyelmet. Éjszaka sürgősen orvosért, papért küld, nappal pedig dolgozik tovább.

Az énnel ez a féltése – akár kifelé irányul, akár befelé vonul, állandó nyugtalanság forrása, s a legáltalánosabb akadály a lélek és Isten között. Az ideges ember nehezen szánja rá magát a teljes átadásra. Hiszen éppen az ebben rejlő látszólagos bizonytalan jövőtől fél a legjobban.

Hiába keresi nyugalomát és kívánságainak teljesülését minden lehető baj gyáva elkerülésében; közben boldogtalannak érzi magát. Viszont felszabadítani sem tudja lelkét, mert nem tudja elhatározni, hogy egészen megadja magát Isten akaratának. Pedig belső nyugalomhoz nem vezet más út, mint az Isten akaratával szembeni feltétlen megadás útja. Csak így tudhatja meg az ember, hogy Isten milyen bölcsen vezeti őt. Annak azonban, aki Istent szereti, semmitől sem kell félnie, minden javára válik, vonzalom és ellenszenv, szeretet vagy rosszakarat, barát és ellenség egyaránt.

c) Az érzelmi erők egy harmadik csoportját azért adta Isten az embernek, hogy azokkal személyiségét fenntarthassa, tökéletesíthesse és érvényesíthesse. Ezek a kedélyvilág inkább szellemi megmozdulásai, első helyen áll közöttük a minden uralkodó becsületérzés. Utána közvetlenül a minden gátló körülményt elhárító érzések hatalmas csoportja következik. Ez az érzelmi komplexum, nevelés és hajlam szerint, inkább anyagi vagy inkább szellemi javakra irányul. Ha a becsület, a pénz birtoklására irányul, akkor ez a vonás lassanként elnyel minden más, jobb és nemesebb érzést; a zsupori ember például minden pénze ellenére is éhezik.

Ha az ember becsületérzése idegesen túl ingerült, beteg, akkor a saját személyéért való félelem a kedélyvilág legpusztítóbb hatalmává, örökös nyugtalanság forrásává válik, mely minden életmegnyilvánulására rányomja bélyegét. A beteges becsületérzés egyrészt eltúlozza az egyéniséget, annak erejét, hajlamait és teljesítményeit. Az ember másnak látja magát, mint amilyen, szerepet játszik, és semmitől sem fél jobban, mint attól, hogy valaki leleplezhető. Másrészt az elhárító-védekező érzések egész seregét mozgatja meg: mélységes ellenszenvet, gyűlöletet, irigységet, féltékenységet. Életének útját az emberek ítéletétől való félelme szinte elsáncolja. Az ideges ember a felsüléstől, s az igazságtól való félelmében valóságos látszatéletet él. Rabszolgatermészet, s az emberektől való félelme, az emberi tekintetek hatása alatt nem is akar megszabadulni bilincseitől. Minden rokonszenves neki, ami szerepében megerősítheti. Már gyermekkorában is apró hazugságokhoz folyamodik, hogy a látszatot megőrizhesse. Csavaros, nem őszinte lényé elnyomja benne a becsület öntudatot. A tanuló saját énjének ideges túlértékelésében önmagának hazudik. Teljesítményeiben felületes, mert elhamarkodottan kimondja: „Jól végeztem a dolgomat.” Az ilyen ideges túlfeszített embert csak igen nehezen lehet meggyőzni teljesítményeinek valódi értéke felől. Az ilyen látszatra és ámtásra felépített élet valamikor feltétlenül összeomlik, s az ideges ember az erős megrázkódtatások hatása alatt minden tartását elveszíti. Sokan azután eljutnak odáig, hogy eldobják az életüket. Az ideges, kapkodó ember állandóan a felsüléstől, a mellőzéstől való félelmében gyötrődik. A beteg „én” egyik típusa a neuraszténias ember, akit az én érvényesülésének ideges kívánsága a legjobb, legnagyobb teljesítményre ösztönöz. Ez egész szervezetén eluralkodik és túlhajsolt munkában, belső nyugtalanságban, kapkodásban nyilvánul meg. A neuraszténias ember éjjel-nappal dolgozik, s nem tudja elviselni, hogy valaki felette álljon. Ha úgy érzi, hogy valaki az ő helyét igényli, irigységben, rosszindulatban emésztí magát. Konoksággal, daccal reagál személyének, teljesítményének legcsekélyebb megsértésére.

(Folyt. köv.)

Josef Massmann

Vasárnapi jegyzet

A gyertya természete

Mennyit ér egy zseblámpa, és mennyit ér egy szál gyertya – kérdezem, miután áramszünet miatt kialudt a villanyégő. Van, amikor kiég. Matatok a szobában, a polcon a bölcs könyvek hallgatnak. Aztán fellobban a gyufaláng és megéled a gyertya, a mécses. Illyés Gyula sorait dúdolgom: „Te kitaró kis mécs a vaksötét földön, / te légy példaképem!” És megjelenik atyai mesterem: Rónay György, a nagyszerű költő, irodalmi mindenes arca a tükör-homályban; önmaga vallomását ismétli odaátrol is: „elhatároztam, hogy a fényben fogok élni.” Nem disztinvál: napfény vagy lámpafény, mivel a fény természete, lényege bölcsesleg a világosság, s most ebben az elvont valóságban kívánom magamnak és a világnak Gyertyaszentelő estején, délelőtti órák után, amikor sok helyen áldást mondott a pap a gyertyára, amely világosságával azt idézi a tűz-tükrös szentélyben, aki egyszer eljött, és hitet adott az embereknek. Hitet a fényben, hogy lehet világos utakon, ösvényeken járni, s ha áramszünet áll be városokban, emberlakta helyeken, az Ő kegyelem-generátora nem kapcsol ki. Fénye ki nem alszik. „A világbank elektromos szívében / az örökmozgó föl-lejár, / mint egy tükör, / mint egy koporsó, / mozgókép, vitrin, üveghintó, / akár egy óriási mécses...” Ha Pilinszky, a másik keresztény szívű költő így érzékelteti az égi és a földi események egymásba vetülését, mi, halandók csak bólinthatunk, hiszen a világ szívében a fény nem az árvaság sirató lámpása, hanem az örök Asszonyé, akiért vágyott Goethe és a XX. század. Fiáért esengtek a próféták ezredek mély gödreiből, amelyek végül is már a kiemelkedő halmok voltak, amikor az Asszony Fiát a templomban bemutatták. Mi fény hozza színre évente ezt a jelenetet, a Gyertyaszentelő Boldogasszonyét? Így nevezi február másodikat édes anyanyelvünk. Miért a gyertyához kötődik az ünnep tartalma, a világossághoz, amelyhez – ha akarja, ha nem, a XXI. században is ragaszkodnak az emberek? A kérdésekre a válasz a gyertya természete messzi századokból, a Krisztus-jelkép gyertyáé, hiszen a viasza a Názáreti üdvszerző emberi természetére, világossága, fénye istenségére emlékeztet. S persze a mulandóságra is, hiszen a gyertya a lángjával önmagát emésztí föl, hogy másoknak világítson.

Meggyújtom az ajándékul kapott méhviasz gyertyát, beszívom illatát. Átkapcsolom lélekadómat, e titkos rádiót égi hullámokra és a Tűz nevű Tamást, a költőt idézem e ki tudja mi végre jutó esztendő második hónapjában. Tűz Tamást, a pap költőt hallom:

„A mécses reszketőn lobognak
s a színiük egyre véresebb.
Törékeny Szűz, mondd, mi lesz holnap,
kicsiny Virág, mi lesz Veled?
A gyertyák egyszer csonkig égnek
s beteljesül az áldozat
s akkor kigyúlsz szép égi fénynek,
hogy ránk sugározd lángodat.”

† Tóth Sándor

hírek információk

Február 3-án, hétfőn, Szent Balázs püspök és vértanú ünnepén a szentmisét követően a Dómban (és az egyházmegye valamennyi misézőhelyén) Balázs-áldásban részesülhetnek a jelenlévő hívek. Akik ezen a napon nem tudnak részt venni a szentmisén, azok a következő vasárnapon a szentmisék után részesülhetnek Balázs-áldásban.

~~~~~  
**A szegedi Karolina Iskola február 4-én, kedden 17 órától játszódelutánra hívja a nagycsoportos óvodásokat és szüleiket, akik két különleges foglalkozáson vehetnek részt. A „+MOZGATO” a játékra, a mozgásra és különleges sporteszközökre épül, míg a „Játsszunk iskolásat!” az iskolakezdés előtt álló gyerekek érzéseire fókuszál. A játszódelután célja, hogy a nagycsoportos óvodások játékos formában ismerkedhessenek meg az iskola világával. A Karolina Iskola február 21-ig várja a jelentkezéseket a szeptemberben induló 1. évfolyamba.**

~~~~~  
 Négyalkalmas „lelki zarándoklaton” vehetnek részt az érdeklődők a szeged-felsővárosi szervezésű, tavaszi római zarándoklathoz kapcsolódva. Az első ilyen felkészítő alkalom február 5-én 18.30-kor kezdődik a plébánia nagytermében, Serfőző Levente felsővárosi plébános vezetésével. A találkozások nyitottak mindenki számára, de a részvételhez előzetesen díjmentes „lelki zarándoklat jegyet” kell kérni a plébánia irodájában vagy a sekrestyében, február 1-jéig.

~~~~~  
 Február 8-án, szombattól Barkos Bea képzőművész „Fényben járó” című időszak kiállítása tekinthető meg a Látogatóközpont kiállítóterében. A képzőművész tűzzománc technológiával készült alkotásait és festményeit tudják megtekinteni a kiállításra betérő látogatók. A kiállítás megnyitója február 7-én, pénteken 17 órakor lesz, melyre minden érdeklődőt szeretettel várnak.

~~~~~  
A Házasság hete ünnepélyes nyitómiséje február 9-én, jövő vasárnap 10 órakor kezdődik a Székesegyházban. A szentmisét Baán Izsák bakonybéli bencés perjel celebrálja. 11 órától a Dóm főbejáratánál meleg teával, beszélgetéssel és kis meglepetéssel várják mindazon házaspárokat, akik a „Szeretet Életfa” feldíszítésében részt vesznek. A hét mottója: „Beszélgetsetek a házasságotokért!” A szegedi programokról a pasztoralis.hu weboldalon lehet tájékozódni.

~~~~~  
 A Lourdes-i Mária-jelenések évfordulójához közeledve a Belvárosi Plébánia közössége az idén is Lourdes-i kilencedet végez, melyre szeretettel hívja és várja Szűz Mária tisztelőit. A közös ima február 10-től február 18-ig minden este 5 órakor kezdődik a Dóm szentségi-kápolnájában. Minden alkalomra imafüzetet biztosítanak a szervezők.

A Bécsből érkező Kovács Róbert orgonaművész és a St.EFREM férfikar közös koncertje február 12-én 19.30-kor kezdődik a Dómban. A műsorban egyaránt helyet kaptak a Nyugat-európai katedrálisok műzenéi és a keleti egyházak liturgikus tételei. Orosz, görög, ukrán, magyar, angol és szuahéli nyelven szólalnak meg különböző szakrális zenék - a műveket és az átiratokat a StEFREM tagjai készítették. A belépőjegy ára: 5.400,- Ft/fő. Jegyek válthatók a Filharmónia Magyarország irodájában (Szeged, Klauzál tér 7.), a Ticket Express jegyirodáknál, valamint a [www.jegymester.hu](http://www.jegymester.hu) oldalon.

~~~~~  
Február 15-én, szombaton 10.30-kor a Látogatóközpont „Orgonaséta” rendezvényén vehetnek részt az érdeklődők. A tematikus séta során a Szegedi Dóm építéstörténete mellett a templom 1928-1930 között épült, az Angster gyár által készített, akkor Európa harmadik legnagyobb templomi orgonájaként megszólaló „hangszerek királynőjének” története kerül ismertetésre. Az építéstörténeti bevezetést követően a résztvevők a kórusról hallgathatják meg a Dóm híres orgonáját, melyet Nagy Péter orgonaművész szólaltat meg. A program gyülekezőhelye: Szegedi Dóm Látogatóközpont fogadótere. Időtartam: 90 perc A program jegyváltáshoz kötött. Jegyár: 3.500,- HUF/fő. Jegyváltás a Szegedi Dóm Látogatóközpont jegypénztárában (Szeged Dóm tér 16.) vagy a jegy.hu internetes felületen lehetséges.

~~~~~  
 A Belvárosi Plébánia csocsóbajnokságot hirdet hittanosai számára február 15-én, szombat délutánra, ahova a gyerekeket és családtagjaikat is örömmel várják. A versenyre az iskolai vagy a belvárosi plébániai hitoktatásban, közösségekben részt vevő vagy a Dómba misére járó gyerekek és családtagjaik jelentkezhetnek. A versenyzők iskolás, ifjúsági vagy családi kategóriákban indulhatnak. A nevezésre február 12-ig van lehetőség. További részletek a <https://fogadalmitemplom.hu/> oldalon, a plébánia honlapján olvashatók.

~~~~~  
 Második alkalommal rendez meg az „ÁGOTA Futás - Fuss Értük Szegeden” jótékonyági futóversenyt a Csongrád-Csanád Vármegyei Kormányhivatal, a Szegedi Tudományegyetem, valamint a Gál Ferenc Egyetem a Dóm téren április 26-án. A kezdeményezéshez idén a Magyar Olimpiai Bizottság is csatlakozott. Az online regisztráció már nyitott, az első 500 nevező ajándék futópólóval gazdagodik. A jelentkezéshez szükséges link a szenitagota.hu honlapon található, vagy az alábbi webcímen is elérhető: <https://www.e-nevezes.hu/hu/esemeny/show/974>

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
 Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
 Cserny Szilvia, Karsai Örs,
 † Tóth Sándor
 Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.